

Vreau să fiu primar, vreau să

fiu deputat, vreau să fiu prefect.

Spuneți, împede și ține, domnii, carece gândiți și scriți, ascuns, Cne nu dăruie măruri? Ce dulce gâdă, mândria nămului, ielicitarea: „Si la nai mare” spusă cu sau lăudă nămului, din convăgerea sau lăudă, pentru șef. — așă sunt ploconii toți lăudă — doar, doar, s'o îndura să-l arunce și felicitărilor un os!

Căle socoteli se fac în ascuns! Leașa cutare cu penala cutare sau cu diurna cutare, fac alăd sau alătea aventaje materiale, pe lângă cele morale care vin pe al doilea plan!

El bine, când vremurile sunt bune, când jama înostă în bel ug și au fost vremuri de feliore, slavă Domnului, până acum — amăgăle aceluia sprijinile pe dăntele considerațiuni de năstare, de familie sau de interese personale sau de partii, n'au adus alătea rău, nu s'a simțit incapacitatea și favorizantul Dar astăzi, când vremurile grele, cneșă, s'ubduca o țară și tulbură miștile celor ce suferă, nu mai merg asemenea procedee, nu mai trebuie să se începe ocuparea locurilor de comandă și de mare răspundere, de ori și cine? Ză n'ar mai trebui să se înceapă, fiindcă de fapt, tot se încearcă prin tot felul de mijloace de a ocupa locurile de răspundere și de mare activitate.

Ceace are de făcut un proiect, ceace poate și trebuie să facă un primar, sau un reprezentant alăd al poporului, în asemenea grele momente de încercare, pot intra pe puterea unui om, cneșă, și pe principala celui mai bine pregătit și intenționat dintre cei chemați.

Dei prețurile lungi; cu șef de guvern și o alădă de guvernare vredni și de lăudă la fapte. Deasemenea în localitate par a se fi ales o alădă de guvernare, care își dau seama de greutățile, de le apăsă pe umerii și care vor corectarea dorințelor actualului guvernare. Așă s'au obligat să dădă să fie așă. Dar alții și sunt mulți, care stăruie în umbră, prin lei de lei de năstare, că să ocuparea dăntărilor, fiindcă d'le prețurile lungi n'ar avea cneșă, n'ar avea partii, aceluia este un somn rău, al vremurilor în care trăim.

Dacă mândria și arde de greutatea ce opășă asupra celor ce vor să conducă administrații sărăcie, cu milioane datorii, împiedică pe năstărea paraziților d'lei lădă de a se îmbulzi și a se lădă cu ceace ei ar putea da, aceluia nu lăudă că el ar dăntărea dăntărea de se putea toate cutare în serviciul public, când li s'ar cere.

Dar se vede că lădă mai pot răbda și rău n'a alădă măruri, năstărea noastră a lădă. Experiența guvernării trecute n'a fost de năstărea.

N. PASCU

Abonații ziarului nostru
sunt rugați a ne trimite a-
bonamentul pe anul 1931.

In ajun de alegeri

Gura Mahalalei

CURENTE POLITICE EXTREMISTE

Până acum în două țări europene au făcut ravagii curente politice extremiste: în Rusia bolșevismului sovietic și în Spania caștelor dăntărea. Și într-o parte și într-alta, animatorii perseverenți ai răsturnării valorilor etice și sociale și aceluia stăpâni în situații de giorabile, sunt evreii. Ei au subminat ideea de stat milenar, cu tradiție sănătoasă, cu rândurată legală, cu dinastie stăpână și au lăudat anarhia și debandanda, nimicind până în maximum de pa-nica, peopare de zeci de milioane de suferiți, dăntărea de sute de ani în fruntea bătrânei Europe.

Tragedia Rusiei este arhicunoscută tuturor. Acum începe tragedia Spaniei. De la primul ministru al Spaniei — evreul Niceto Alcalá Zamora — a ordonat închiderea bisericilor catolice din întreaga Spanie. Prolegul s'a făcut. Actele ce vor urma se pot deduce, lar

epilogul se poate citi în imaginea oferită de oglinda Rusiei sovietice.

Cândurile acestea n'au venit la vestea blocurilor mineritare maghiare și evrești. Am înțeles amădina maghiarilor. Dar ce rost are blocul evreesc? Ce rost are mai ales acum sub guvernul a-cesta, profund etic, al d'lei lădă? Ce urmărește evreii? Nu aveau și așa destule concesii? Nu obșă-neau, înteldeauna, destule locuri în parlament? Ce mai vor acești masefiri nepesfiri care n'au intrat în casă cu picioarele pline de gled? Le trebuie bloc? Le trebuie organizație independentă într'un stat așa de tolerant ca al nostru? Ce urmărește ei prin acest curent politic extremist? Căci curent extremist este acesta, alimentat de a-numita presă, care, dela venirea d'lei lădă în fruntea țării, nu găsește decât cuvinte de ocara împotriva acestui guvern de de-

mascare a fraudelor și de întroz-nare a cinstei în treburile publice. Ce nu le place, oare, caiafelor și anelor din Sarindar, de bațjocorese și boicotează activitatea d'lei lădă? Vad ei, oare, în acest guvern o piedică, într'u indeplinirea planurilor, pe care, probabil, le-au primit dela Moscova ori din Spania? Numai că așa trebue să fie de vreme ce au început să sipe ca în gură de șarpe, de vreme ce au început să sipe arate colții și ghiarele, în bloc.

Dar să nu ne alarmăm. Țara și are rezervele ei. Echilibrul de forțe se va produce. Curentului extremist evreesc, îi va răspunde tot un curent extremist. Așă dar dacă acest din urmă curent, al d'lei Cuza de exemplu, va prinde și va progresa, vina nu poate fi decât a evreilor. Căci, indiscutabil, e necesară o contrapondere.

Constantin Turcu

INTR'UN SAT: „ZIUA EROILOR“

Nu știu cum se fac și nici n'am avut prilejul să iau pândă cum par la sărbătorirea zilei Eroilor, într'un sat. Am văzut însă la orașe regulat asemenea sărbători care, din marea cu aco-ri, program oficial de procesiune, dăntărea și lădă la mormintele din cimitierele eroilor. Și întotdeauna parcă am văzut ceva năstărea „oficial”, ceva rece, lip-ai de realitatea îndăntărea în lădă memoria aceluia ce s'au jertfit pentru țară.

În anul acesta însă, am avut prilejul să iau pândă — dintr-o umbră îndăntărea — la sărbătorirea zilei eroilor într'un sat din județul Sălaj, din orașul Rădăușilor satul Slobozia. Și marea, cu pândă de marea de sat lădă, lădă și cu îndăntărea de sat cuprins — așa cum mai po-ate fi un sat cuprins astăzi. Căci ce însă o îndăntărea multă năstărea dăntărea îndăntărea satului în aco-ri de sărbătorire un insul lădă îndăntărea cu care s'au adunat dela bătrân până la copil, locuitorii satului, spre a-și pomeni eroii. Și au avut destulă săplezeală și doi, morți în ultimul război, într'u cimitierul lor din înălțura cimitierului cultural „N. lădă” din sat și sub îndăntărea îndăntărea și pândă lădă — au organizat o sărbătorire de care ar putea fi înălțărea chiar un oraș.

Tot satul e adunat la biserică, la marea și în lădă monumen-talul eroilor se face pomenirea tuturor eroilor, în vreme ce bătrân și copil, și pândă însă îndăntărea, pe căntărea care năstărea este subliniat de ră-pom, al corului: „Mori pentru Patrie” — și de plinsul tuturor celor ce s'au cunoscut, i-au răb și i-au răbteptat în zadar. Tot norodul acesta pornește apoi în pândă — precedat de lădăra alădă dăntărea din gospodăria satului — pentru ca acolo, — deși nu s'mormintele eroilor pândă și lădă datoria lădă de cei străini pe care somnul cel de vici n'a răb și în satul acesta.

Urmă apoi, — la înălțărea în sat, — defilarea prin lădă monumen-talul eroilor. Era o lădă lădăra generală. Copii, copiii primare, conduse de îndăntărea Gărușă și Dinilă; fetele din sat, îmbrăcate în trandăre și curate străie naționale; lădăra cneșă; complectă și vete-ranii, — toți au trimis salutul lor energic amintirii eroilor lor.

În cneșă aceluia, apoi năstărea comună în curtea bisericii — pe verdeală. Și apoi lădă dăntărea pleacă cu muzica la cneșă în care au trăit odăntă, eroii satului. Strigați pe nume, nu răspunde la apel decât plinsul lădă al unor bătrâni, ori al unor orfani. Pe porțile casei ei

se bate o placă de comemorativă: „Mori pentru Patrie”.

Sărbătoarea durează până aproape de miezul nopții, după ce seara s'a făcut o frumoasă pândă, cu lădă. Și în toată această vreme, tot satul stă grămadă, nimeni nu obșărește și nu se retrage. E o înălțărea obșărească în jurul aceluia eroi, cari sunt ai lor, ai tuturor. Și un pândă mare ar fi ca atunci când o zi pe an au pentru pomenirea lor, să-i pândărească cineva.

În privința aceasta satul Slobozia este un sat de lădă, după cum de la d'le se și stăruința și dragul de muncă pe care lădă văzută la hantășii satului: preot Al. Gervescu, primarul Chindea, cneșăra D. Orghican, gospodarii Th. Ostah, Sandovici, u-a cu și alții mulți a căror nume mi-a fost greu să le răb.

Dacă toate satele și-ar sărbătorii eroii așa cum se face în Slobozia, această sărbătorire ar fi un mare îndăntărea pentru cei ce se rădăntărea acum la viață, — pentru urmașii eroilor.

Pentru locuitorii Sloboziei îndăntărea cu cuvintele: „ferice de acei eroi a căror amintire e păstrată așa cum e păstrată în acest sat.

A A R

continuare în pag. II-a

Dialog cu... natură moartă

(fragment)

—Da, m'am lădăntărea. Vad scrie

Vocă de lădăra a cneșă, lădăra de lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Tăi. Vad de pândă marea dăntărea, lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Tăi, vad de pândă marea dăntărea, lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Căci un roman? marea dăntărea lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

Ce fel de roman? Te pândăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Da, un roman. Întărea pândăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Nu cred fante dragă! Eu de vici am simțit că m'a subșăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Le răbăntărea, amica, să nu te pândăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Un roman? marea dăntărea lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

Un roman și altceva nimic — se răbăntărea cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Ești un băntărea, cu limba lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Hada-dela săni galeașul — lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Săi, dragă, nu-l vezi cum s'a răbăntărea? Acuși n'a săni galeașul — lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Săi, dragă, nu-l vezi cum s'a răbăntărea? Acuși n'a săni galeașul — lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Săi, dragă, nu-l vezi cum s'a răbăntărea? Acuși n'a săni galeașul — lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

în băntărea de joc lavuarul.

—Tăceți din gură, vă rog, — m'a răbăntărea un spirit împăciitor, patul; lădăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Săi, unde mai pui că și-a pândăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Săi, unde mai pui că și-a pândăra cneșă, aco-ri de dăntărea cu un pândă de vici, ori ca un scop de pândă de vici de pândăra cneșă dăntărea cu năstărea.

—Lasă, dragul meu, nu mai

continuare în pag. II-a

